

wiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 294).

§ 21. 1. Z rachunku powinna być potrącona część lub całość udzielonej zaliczki stosownie do postanowień umowy.

2. Jeżeli strony zastrzegły w umowie, że zaliczki będą potrącone stopniowo w miarę przedstawiania do zapłaty kolejnych rachunków za częściowe wykonanie świadczeń umownych, potrącenie nie będzie mogło wynosić mniej niż 20% sumy rachunku, z tym, że całkowite potrącenie zaliczki udzielonej wykonawcy powinno nastąpić przed wypłaceniem mu jego ostatniej należności z tytułu umowy.

3. Również z rachunku powinny być w miarę potrzeby potrącone stwierdzone nadpłaty przy poprzednich rachunkach lub wyniki z rozrachunków z tym samym wykonawcą z tytułu innych zawartych z nim umów, jako też kwoty, potrzebne na uzupełnienie zabezpieczenia umownego, na sumy gwarancyjne lub na odszkodowania umowne.

4. Należy również potrącić z rachunku wykonawcy sumy, które zostały zajęte w trybie egzekucji administracyjnej lub sądowej skierowanej do przypadających mu wierzytelności.

5. Tryb potrąceń z rachunków wykonawców z § 8 rozporządzenia regulują odrębne przepisy.

§ 22. 1. W przypadku zalegania z wypłatą należności pracowniczych zamawiający, jeżeli to zastrzegł w umowie, ma prawo, w razie wystąpienia zainteresowanych pracowników za pośrednictwem związków zawodowych, do wypłacenia na rachunek wykonawcy w porozumieniu z właściwym inspektorem pracy — zaległych należności pracowniczych po uprzednim powiadomieniu o tym wykonawcy.

2. Wypłacona suma podlega potrąceniu z należności wykonawcy z tytułu wykonanych przez niego świadczeń.

3. Przepisy powyższe nie mają zastosowania do należności wykonawców z § 8 rozporządzenia.

§ 23. 1. Zamawiającemu przysługuje prawo do zatrzymania części lub całości należnej wykonawcy sumy w przypadkach, gdy powstają wątpliwości co do wystarczalności sum, złożonych tytułem zabezpieczeń na pokrycie wymaganych od niego odszkodowań i innych należności, związanych z umową.

2. Zatrzymanie wypłaty należności dla wykonawców z § 8 rozporządzenia normują osobne przepisy.

§ 24. Wykonawcy przysługuje w przypadkach zatrzymania wypłaty prawo odwołania się do władz przełożonych lub nadzorczych organu, który zarządził zatrzymanie wypłaty.

§ 25. 1. Zamawiający może przedłużyć termin wykonania umowy bez policzenia odszkodowania umownego za zwłokę lub umorzyć wymierzone już odszkodowanie jedynie w przypadkach, gdy przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyny niezawinionej przez wykonawcę, albo jeżeli zamawiający nie poniosł konkretnej szkody wskutek niedotrzymania terminu.

2. O każdym przypadku zamierzonego przedłużenia terminu wykonania umowy bez pobierania odszkodowania umownego za zwłokę, bądź umorzenia wymierzonego już odszkodowania, zamawiający powinien uprzednio zawiadomić organa kontroli wewnętrznej.

3. Organom kontroli wewnętrznej w przypadkach objętych ust. 1 przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu z mocą wstrzymującą. W razie nieotrzymania sprzeciwu w ciągu 14 dni od daty wysłania zawiadomienia, zamawiający może uważać, że organa kontroli wewnętrznej z prawa do wniesienia sprzeciwu nie skorzystały.

4. W razie otrzymania sprzeciwu choćby po upływie 14 dni, lecz przed wysłaniem do wykonawcy decyzji o przedłużeniu terminu, zamawiający powinien przedstawić akta sprawy z odpowiednim wnioskiem do decyzji władzy nadzornej.

§ 26. Szczegółowe postanowienia dotyczące odbioru robót budowlanych i montażowych i trybu rozliczeń za wykonanie tych robót zawierają osobne przepisy.

§ 27. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski

1576.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 30 października 1950 r.

w sprawie wadliwych, zabezpieczeń umownych i zaliczek.

Na podstawie §§ 26, 57 ust. 2 i 58 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie do-

staw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość wadliwych powinna wynosić:

a) przy przetargach na roboty budowlane i montażowe — 2%,

b) w innych przypadkach oferowanego świadczenia — 5%.

§ 2. 1. Zabezpieczenie należytego wykonania umowy wynosić powinno najmniej 5% wartości umowy.

2. Raty gwarancyjne zastrzegane w umowach o wykonanie robót budowlanych i montażowych powinny wynosić nie mniej niż 5% sumy przypadającej do wypłaty z rachunków przejściowych.

3. Zamawiający może zwolnić wykonawcę od obowiązku złożenia zabezpieczenia umownego w następujących przypadkach:

a) gdy wartość umowy nie przekracza 3.000 zł,

b) gdy wartość umowy nie przekracza 30.000 zł, a przedmiot umowy dotyczy świadczenia rzeczy ruchomych, które mają być niezwłocznie dostarczone.

§ 3. 1. Zaliczka może być udzielona w następujących przypadkach:

a) jeżeli bez zaliczki żaden wykonawca nie podejmuje się wykonać zamówienia,

b) jeżeli w razie udzielenia zaliczki zamawiający może uzyskać korzystniejsze warunki wykonania zamówienia.

2. Wysokość zaliczki nie może przekroczyć 25% wartości zamówienia.

3. Zaliczki nie udziela się w przypadku, gdy świadczenie jest wykonywane przy użyciu podstawowych surowców lub materiałów należących do zamawiającego.

§ 4. Od obowiązków składania wadliwych, zabezpieczeń umownych oraz zabezpieczenia udzielonych zaliczek mogą być zwolnione przez zamawiającego osoby wykonujące na jego rzecz świadczenia osobiście.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski

1577.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 30 sierpnia 1950 r.

w sprawie utworzenia Głównego Instytutu Odlewnictwa.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388) zarządza się, co następuje:

§ 1. Główny Instytut Metalurgii i Odlewnictwa, utworzony zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. znak OGIP. 1506/66 działać będzie nadal pod nazwą: „Główny Instytut Odlewnictwa”, zwany w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „Głównym Instytutem”.

§ 2. Siedzibą Głównego Instytutu jest m. Kraków.

§ 3. Zadaniem Głównego Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych, mających na celu rozwój produkcji w dziedzinie odlewnictwa.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad Głównym Instytutem sprawuje Minister Przemysłu Ciężkiego.

§ 5. Władzami Głównego Instytutu są: Dyrektor Naczelny i Rada Naukowa.

§ 6. 1. Główny Instytut prowadzi i reprezentuje Dyrektor Naczelny samodzielnie.

2. Dyrektor Naczelny zarządza Głównym Instytutem przy pomocy podległych mu dwóch zastępców.

3. Dyrektora Naczelnego i jego zastępców powołuje i zwalnia Minister Przemysłu Ciężkiego.

§ 7. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez Główny Instytut, wymagane jest współdziałanie:

1) Dyrektora Naczelnego łącznie z zastępcą Dyrektora Naczelnego, lub

2) dwóch zastępców Dyrektora Naczelnego łącznie w powierzonym im zakresie pracy.

§ 8. Organem nadzorującym działalność Głównego Instytutu jest Rada Naukowa, której skład, czas trwania kadencji oraz szczegółowy sposób działania określi statut Głównego Instytutu.

§ 9. Dochody i wydatki Głównego Instytutu objęte są budżetem Państwa.